

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-06-18)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-06-18)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 114. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010117.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 18. Juni 1862.

... Hvorledes skal det gaae mig i fem Uger, naar jeg ikke kan meddele Dem Dagens smaa Begivenheder? Det er besynderligt, men jeg troer aldrig, at jeg kunde faae saa megen Fortrolighed til en Qvinde som til en Mand. Er det naturligt eller unaturligt? Jeg troer hverken paa deres Taushed eller paa deres Evne til at opfatte det Betroede, det er vist en ubillig Dom, men saa ofte jeg i mit Liv har nærmet mig til en saadan Fortrolighed med en Qvinde, har de stødt mig tilbage, enten ved Mangel af Opfatning, eller, hvad som værre er, ved Mangel af Fiinhed. Ingen af disse Mangler har imidlertid Fru M., og dog kan jeg ikke skjænke hende min fulde Fortrolighed, Feilen ligger dog vist hos mig selv.² Sagen er, at jeg maatte finde en Qvinde, som i alle Henseender stod over mig, i Menneskekundskab, i Verdensanskuelse, i indre Dannelse, og det er altsaa min Ubeskedenhed, som gjør, at jeg ikke kan faae dette Syn paa dem, jeg har mødt paa min Vei. Det er stygt, og jeg dadler mig ogsaa s. 115 selv herfor. De, som nærmest kunde kaldes mine Veninder, de seer op til mig, og det er det, jeg ikke kan bruge, jeg vil see op til dem. Maaskee jeg ogsaa trænger mindre end de Fleste til at tale om mine indre Anliggender, maaskee — dog alle disse Betragtninger ere forfængelige, og jeg vil derfor afbryde dem. ...

T. var hos mig i Dag, og jeg mærkede ret Forskjellen paa hans og Hanses Dannelse i Anledning af „Brevene”.¹ Men dog holder jeg af ham, der er et elskværdigt Gemyt i ham.

God Fornøjelse paa Østerbro.

Deres taknemmelige og hengivne
Veninde.